

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšera a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **L. C.**, zast. Mgr. Pavlem Čížinským, advokátem se sídlem Ječná 7/548, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2012, čj. OAM-136/LE-BE02-PA03-2012, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 25. 9. 2012, čj. 46 Az 4/2012 - 24,

t a k t o:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci stěžovatele Mgr. Pavlu Čížinskému **se přiznává** odměna za poskytnutou právní službu ve výši 1850 Kč, která mu bude uhrazena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í:

I.

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 3. 7. 2012, čj. OAM-136/LE-BE02-PA03-2012, zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu) z důvodu nepřipustnosti žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle § 10a písm. e) zákona o azylu. Správní orgán dospěl k závěru, že žalobce při své opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvedl žádné nové skutečnosti.

II.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Praze, který ji zamítl rozsudkem ze dne 25. 9. 2012, čj. 46 Az 4/2012 – 24.

III.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) blanketní kasační stížnost, ve které pouze citoval zákonné vymezení důvodů kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) b) a d) s. ř. s. Současně požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, neboť se dosud nacházel v Zařízení pro zajištění cizinců a nemá dostatek finančních prostředků, aby mohl

zaplatit za služby zástupce. Majetkové poměry doložil vyplněným potvrzením o svých osobních, majetkových a výdělkových poměrech.

IV.

[4] Usnesením ze dne 28. 1. 2013, čj. 8 Azs 35/2012 - 16, zdejší soud ustanovil stěžovateli zástupcem pro řízení o kasační stížnosti advokáta Mgr. Pavla Čížinského. S ohledem na to, že kasační stížnost neobsahovala veškeré náležitosti, které soudní řád správní stanoví pro její projednatelnost, Nejvyšší správní soud tímž usnesením stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil prostřednictvím svého zástupce kasační stížnost o důvody, pro které napadá v záhlaví označený rozsudek krajského soudu. Současně jej poučil o důsledcích nevyhovění dané výzvě.

[5] Usnesení bylo doručeno zástupci stěžovatele 5. 2. 2013. Stěžovateli bylo usnesení doručováno na adresu, kterou uvedl v kasační stížnosti (P. 129A, P.), dle sdělení pošty je však stěžovatel na uvedené adrese neznámý a nemá tam umístěnu poštovní schránku. Nejvyšší správní soud proto vyvěsil písemnost na úřední desce podle § 50 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb. s účinky doručení ke dni 14. 3. 2013.

[6] Zástupce stěžovatele požádal dne 3. 3. 2013 o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti, neboť se mu nepodařilo kontaktovat stěžovatele. Činil tak prostřednictvím poštovní zásilky, obdržel však obdobné sdělení pošty, že je stěžovatel na jím uvedené adrese neznámý a rovněž dotazem u Správy uprchlických zařízení, avšak s negativním výsledkem. Kasační stížnost však nebyla doplněna ani následně.

[7] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s., musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno; ustanovení § 37 platí obdobně. Podle § 106 odst. 3 věty první s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[8] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

[9] Kasační stížnost stěžovatele postrádá základní náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s. a pro tento nedostatek není možné v řízení o ní pokračovat a meritorně rozhodnout. Při chybějících důvodech podání kasační stížnosti nemůže být Nejvyššímu správnímu soudu zřejmé, v čem konkrétně stěžovatel spatřuje nedostatky napadeného rozsudku krajského soudu a co konkrétně má být v kasačním řízení přezkoumáváno.

[10] Zbývá doplnit, že možnost prodloužit lhůtu k doplnění náležitostí kasační stížnosti dle § 106 odst. 3 s. ř. s. je vázána na kontinuitu se lhůtou 1 měsíce pro podání kasační stížnosti resp. k odstranění vad kasační stížnosti ustanoveným zástupcem. Celková doba, po kterou lze vady podání odstraňovat, tedy činí dva po sobě jdoucí měsíce (shodně usnesení zdejšího soudu ze dne 22. 12. 2004, čj. 5 Afs 92/2004 - 63). Kasační stížnost však v této věci nebyla doplněna ani v poskytnuté jednoměsíční lhůtě stanovené v usnesení

ze dne 28. 1. 2013, ani v průběhu dalšího měsíce, o který žádal zástupce stěžovatele prodloužit lhůtu k doplnění kasační stížnosti.

[11] S odkazem na uvedené skutečnosti proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl postupem podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[12] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

[13] Stěžovateli byl ustanoven zástupcem advokát Mgr. Pavel Čížinský; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud ustanovenému advokátu přiznal odměnu za zastupování podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 2 písm. b) a odst. 3) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, spočívající v odměně za jeden úkon právní služby ve výši jedné poloviny (za žádost o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti). Ze soudního spisu vyplývá, že zástupce tuto žádost nepodal samoučelně a z jeho podání je zřejmé, že učinil veškeré potřebné kroky k tomu, aby stěžovatele kontaktoval a splnil povinnost uloženou mu zdejším soudem. Žádost o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti je v podmínkách této věci povahou a účelem nejbližší návrhu na odstranění následků zmeškání lhůty, za který náleží mimosmluvní odměna ve výši jedné poloviny z úkonu právní služby, tedy částka 1 550 Kč. Dále soud přiznal náhradu hotových výdajů v částce 300 Kč; celkem tedy 1850 Kč. Tato částka bude shora jmenovanému zástupci vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. května 2013

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu